

624 In Cap. XXIV. Ecclesiastici.

Hailgrinus. tavit, & ubera, quæ suxisti. Et Hailgrinus Cardinalis ibidem: Postquam Deus de Matis uberibus bibit, ac si cum lacti dulcedine, dulcedinem bibet misericordia, factus est largus ad dandam peccatorum veniam. Deus quidem, olim amarus & terribilis, amaraque ejus ac terribilis Lex, à Deipara Matis uberibus dulcedinem trahunt & suavitatem ex Evangelica doctrina profluente, quæ jam non austerum vinum, sed lac dulcissimum extat.

Maria Ecclesie Magistra. 2348 Rursus, Patrum suffragii satis superque stabilitum est; Mariam, post Christi ad celos discessum, Apostolorum & Evangelistarum Magistrorum fuisse, per quam ipsi mirabiliter erudit. Ascendente Christo, remansit Magistra Doctorum Ecclesie, Apostolorum, & Evangelistarum: ajebat sanctus Antoninus 4. pag. titulo decimo quinto, capite vigesimo secundo §. nono. Et sanctus Hieronymus sermone de Assumptione, tomo nono. Ipsa de multis mysteriis informavit Apostolos, & Evangelistarum. Et à sancto Bonaventura in Hymno, Te Matrem Dei laudamus, appellatur Deipara Doctrrix Apostolorum, & Magistra Evangelistarum. Et prius ille Idiota libro Contempl. de Beata Virgine, loquens de Luca Evangelista, Evangelii seriem à te Maria didicisse traditur. Hinc Rupertus libro primo de gloria & honore Filii hominis, & libro primo in Cantica Virginem vocat fidei, ac religionis Magistrum. Et licet Apostoli, & Evangelistæ a Spiritu sancto immediatè fuerint edocti Joan. capite decimo quarto, versu decimo sexto, cùm Deipara eminentius & manifestius Evangelicam doctrinam penetraverit, & uti Bernardus loquitur sermone in caput duodecimum Apocalyp. profundissimam divinæ sapientie, & ultra quæ credi valeat, penetravit alysum; potuerunt illi ediscere à Matre Virgine quasi ab interprete & lingua Spiritus sancti. Ut enim argutè Rupertus libro primo in Cantica. Vox tua, ô Virgo, vox illi fuit Spiritus sancti, quidquid supplementi opus erat eisdem mortalibus, vel testimonii ad confirmandos singulorum sensus, quos accepérant ab eodem Spiritu, ex religioso ore percepérunt. Vide quæ suprà statuimus 1. p. Sect. 2. de mirabili Deiparae sapientia & magisterio. Quod si plura hac de re exoptas, constule è nostris Canisium libro quinto de Deipara, capite primo. Castro in Historia Virginis capite decimo octavo. Spinellum capite decimo nono. Sherlogum in caput primum Canticor. versu nono in Explanat. mystica Sect. unica. & Celada in Judith, in Tract. appendice de Deipara §. 15. & 16. ut abundè appareat, quo jure de se Virgo prædicta: Ego sapientia effudi flumina.

Trames & aqueductus Evangelicae doctrinae Deiparae.

2349 Deinde subdit: Ego quasi trames aquæ immensa de fluvio: ego quasi fluvii fossa, & sic aqueductus exi vi de Paradiso. Explicit qua ratione, uti Dei Sapientia, Evangelicae doctrinæ, & Christianæ sapientiae fluente effuderit: nempe ut trames, ut fossa aliqua, ut aqueductus, per quos aquæ immensi fluvii derivantur. Etemum ipse Deus ad instar est immensi fluvii, seu immensa aquæ de fluvio deductæ. Hujus trames, fossa, & aqueductus Maria extitit; quandoquidem ipsa in utero suo divinam Sapientiam personalem, Verbum nempe divinum exceptit, perficit, & ad homines transfudit. Ut enim

Sanctus Anselmus Homilia super illud, Intr. S. Anselm. vit Jesus, sapienter ratiocinatur: Christus est, ut ait Apostolus, Dei virtus, & Dei sapientia; & in eo sunt omnes thesauri sapientie, & scientie Dei absconditi: Christus autem in Maria. Ergo & Dei virtus, & Dei sapientia, & omnes thesauri sapientie & scientie Dei in Maria. Igitur ex Maria & per Mariam omnis illa, quæ a Christo profluit Evangelica doctrina, & Christiana Sapientia. Plenitudo enim sapientiae in Christo est, quasi in primario fonte; in Deipara vero, uti in alveo, tramite, & aqueductu transfundente.

S. Antoni. 2350 Audendus hic Bernardus sermone S. Bernard. D. de Aqueductu in Nativitate Mariæ. Fons vitae Christus Dominus, &c. Derivatus est fons usque ad nos. Descendit per aqueductum vena illa caelestis, non tamen fontis exhibens copiam, sed stillicidia gratia arientibus cordibus nostris infundens. Plenus quidem aqueductus, ut accipiunt ceteri de plenitudine; sed non plenitudinem ipsam. Subtextit paulo post: Propriæ fluente gratia defuerunt, quod necdum intercederet is, de quo loquimur, tam desiderabilis aqueductus.

S E C T I O VIII.

Exortus Deiparae felicissimus celebratur sub Metaphora vitalis fluminis exundantis.

2351 **S**ummoperè placet, quoad præsens attinet institutum, illorum mens, qui putant sic legendum, & explicandum: Ego quasi fluvius Dioryx, dorix, seu vorax exi vi de Paradiso, vel in Paradisum: & celebra ri sub Araxis fluminis rapidissimi & exundantis typo primum Virginis exitum, primamente in lucem editionem; jam extunc in immensum effusum gratiarum fumarum affluentiam, quam à primo Conceptionis momento hausit ac percibit, aperientis. Uno Verbo dicam: Deipara in Enascitur Deipara ut fluvius vitae, qui præ exortu suo aquarum copia intra claustra continerit nequit: Nace como Rio de via que sale de Madre. Sic Beatam Virginem compellat sanctus Andreas Jerosolym. Patriar. Oratione secunda de Assumptione Mariæ, Fluvium perennis vita. Res tota accurate illustrabitur, si duo præfertim expendantur. Primum, unde hic fluvius vivam & perennem trahat fœtiginem suam. Secundum, quænam, quantaque ex hujus fluminis exortu, & profluxu commoda cælis terisque delata.

2352 Atque in primis originem hujus fluvii percurritibus statim occurruunt montes, harare, Hebraicè dicti, id est, generationes, Fluvii origo conceptiones, à verbo harar, id est, generare, seu concipere: quod ex illis fontes, & flumina generentur, concipientur. Unde montes perinde erunt, atque generantes, concipientes. Ecce tibi quadriginta duas generationes, totidemque Christi & Mariæ progenitores, quos Matthæus capite primo recenset: Liber generationis Jesu Christi; &c. Totidem montes esse dixeris, unde exorta Virgo est. Psalm. vigesimo nono; Domine Psalm. 29. prestatisti decori meo virtutem. Aquila transfert monti meo. Symmachus vero; progenitori meo. Et Genesis 49. Benedictiones Patrum Genes. 49. tui confortata sunt benedictionibus Patrum ejus. LXX. efferunt: confortata sunt super benedictionem

Pars V. ad V. 40. & 41.

625

Psalms 86.1. montium flabilium. Sed ad rem maximè nostram David Psalm. 86. 1. celebrans felicissimum Mariæ proneptis sue exortum: Fundamenta ejus in montibus sanctis. Ex Hebreo sic legas: Principium, origo ejus in genitoribus sanctis, sive in generationibus sanctis. Qua id ratione, explico S. Hieronymi verbis in c. 10. Ecclesiastes. Christus filius ingenuorum, de Abraham, Isaac, & Jacob, Prophetarum quoque, & sanctorum stirpe descendens, quibus peccatum non fuit dominatum; & ob id vere fuerunt liberi, ex quibus nata est Virgo liberorum sancta Maria. Ex his sanctissimis montibus suam trahit Deipara originem, uti fluvius clarissimæ & limpidissimæ aquæ arcano novæ generationis Sacramento. Licet enim alias ipsimet Virginis Progenitores fuerint primigenii veneni corruptione tacti; adhuc tamen quatenus Marianæ generationi inserviebant, montes sanctitatis erant, nihil ex originali illo letali contagio in Mariæ conceptionem traducentes: quippe ut sapienter dicitum ab Anfelmo est lib. de Exordio Mundanae salutis: Si quid originalis peccati in propagazione Matris Dei exitit, propagantium, & non propagatae prolixi fuit.

S. Hieron. 2353 Sed altius repetendum est Marianæ fluminis origo: ab ipso nempe Deo, à cœlesti Paradiſo suum trahere exortum, ipsa fatetur: Ego quasi fluvius Dioryx exi vi de Paradiso. Ut enim præclarè S. Petrus Dam. ser. 2. de Nativ. B. Virgo licet generosa sit Patrum stirpe progenita, ab illo tamen trahit amplioris excellentiæ genus, qui de ilia est novo nascenti genere procreatus. Huc spectant bellissime dicta supra 2. p. Sect. 11. ubi flatuimus Deiparam in suo conceptu æmulatricem extitisse æternæ divini Verbi generationis. Et præsertim illud premit, quod de Jordanis origine ibidem observavimus pro purissima candissima Virginis generatione ex arcana Dei prædestinata sapientia, atque elegantis ardentissimo amore, tanquam ab uberrimo gratiarum primario fonte, ore, & corde. Venit Deipara, ut aiebat S. Dionys. Alexan. in Epist. contra Paul. Samosatenum, Una & sola vita filia: verè fluvius perennis vita ab ipso Deo totius vitae figurine, per depurissimos montium canales primam repetens originem.

S. Bonaventura. 2354 Cum haec ita sint; quid mirum si hoc vitale flumen in suo claro ac manifesto ex Annæ visceribus exortu ad instar fuerit copiosissimi & exundantis fluvii? Jam enim tunc magna gratiarum fluenta hauserat, & ebiberat, collectis undique sanctitatis rivis, five sanctorum fluminibus; Ut alter fluvius Dorex, seu vorax, esse videatur: Yo soy Duero, que todas las aguas bebo. Quo revoces S. Bonaventuræ verba in speculo c. 3. Omnia flumina intrant in mare, dum omnia charismata sanctorum intrant in Mariam. Flumen enim gratiae Angelorum intrat in Mariam: flumen gratiae Prophetarum intrat in Mariam: flumen gratiae Patriarcharum intrat in Mariam: flumen gratiae Virginum intrat in Mariam; & flumen gratiae Martyrum intrat in Mariam, & flumen gratiae Confessorum intrat in Mariam. Satis ex re. Nec minus luculentæ & opportunitate sapientissimus Idiota in Con templ. Virginis c. 1. sic Mariam alloquens: Nec desuit tibi puritas Angelorum, non fides Patriarcharum, non scientia Prophetarum, non

S. Anselm. 2355 Miraris hoc? Audi quod magis admireris. Vel illud immense aquæ flumen, In Mariam confluit, ipsa nempe plenitudo divinitatis in Christo habitans corporaliter ad Mariam confluxit, ut etiam ipsa ad nos defueret. Nam unicum aeterni Patris divinitatis Filium, è Genitoris pectori, uti immensus plenitudo. **S. Bonaventura.** 2356 Fertur Narcissus Deus, cùm in pellu cida fluminis unda speciem suam expressam intueretur, tanto ejus amore exarſisse, ut sui imaginis potiundi cœderio in undam ipsam fœli eis ad ille dejetur. Certè, Deus ipse in Mariam intuens, quasi in fluvium candissimum; & in ea imaginem suam perfectissimè descriptam inspiciens, ita se ipsum longè ardenter in Virginem, quam in cœteris simul creaturis dilexit, ut sui perfruendi gratiæ in ejus viscera fœli dederit, ac demiserit. Huc revoces illud Apocalyp. vigesimo secundo, verbu primo: Apoc. 22. 1. Et ostendit mihi flumen aquæ vivæ splendidum tamquam crystallum procedentem de sede Dei & Agni. Marianum hic flumen designabat in Mariano. Mariam hic fluvius designabat in Mariano. Deo uti ab origine sua procedentem; nam emanatio quedam est claritatis omnipotencis Dei sapientia, Sapiens. 7. Ut flumen dicitur procedere totus crystallinus, purus, ac deterſus, ad instar puri ac dereris speculi: cumque ex fede Dei & Agni procederet, non poterat non Agnus ille imaginem suam in eo expressam intueri: nec flumen ipse poterat Dei Agni speciem non excipere ac reddere. Quid tandem? Ille ipse Agnus, quem nimiope homines exoptabant clamantes: Emitte Agnum, Domine, Dominatorem terræ, imaginem suam in Virgine Deipara perfectissimè reditam contemplans, in purissima Mariæ viscera fœli dejecit: Se arrojo al agua: ut qui erat aeterni Patris Filius; (el agnus Dei del Padre, el iuson de supecho) fieret Mariæ proles, & corporatus Dei Agnus qui tollit peccatum Mundi, descendens usque ad Crucis ignominiam, & inferiores partes

G g g terræ;

terre. Hodie nata est nobis Dei Mater in
Cant. 7. s. sancta Probatica, ex qua Dei Agnus, qui mundi capitum sicut purpura Regis vincta carnibus. Efferas ex originibus: Caput tuum super te Agnus caesus; Rex ligatus in transversibus, aquarum nempe; vel in aquis currentibus. Quod argutè explicat Philo Carpato-
rum Episcopus de Christi è cælis per B. Virginem in terram excursu. E cælo namque excurrit in terram tanquam sponsus de thalamo Virginali progressus in orbem, &c.

2357 Sed quenam ex Mariae exortu & Nativitate, quenam ex hujus copiosissimi fluviis, profluxu commodity cælis terrisque de-
lata? Pæne omnia paucis verbis Bernardus ex Mariani comprehendit ser. in c. 12. Apocalypsis. De plenitudine ejus accipiant universi: peccator oru & profluxu.

S. Bernard.
S. Bonav.
Prov. 8. 35.
Ex hoc flu-
vio peccator
haurit ve-
nam, quasi
aquam.

Commoda-
caitis, terris;
qua delata

etiam exor-
tio Mariae
Angelos ex-
hilaravit;

Singula cursim ex-
pendo. Etenim talis in Maria, vel à suo ex-
ortu, gratiarum omnium plenitudo, ut ipsa affatim impleta, quasi exundans fluvius in nos omnes effundat: Plena sibi, superplena nobis, aiebat idem Bernardus sermones de Aquædætu: habet enim Maria (addit S. Bonav. in Speculo c. 7.) plenitudinem gratiae inundati-
vam. Accedant ergo univerbi, accipiant de plenitudinis redundantia. Vengan todos por agua alrio de vida, que sale de Madre.

2358 Accipiat in primis peccator veniam. Quod ipsamet Virgo apud Salomonem arde-
ter exoptat, dicens: Qui me invenerit, i-
veniet vitam, & hauriet salutem à Domino. LXX. vertunt: Egressiones mea egressiones vita. Dupli-
citem commendat exitum suum, & per Con-
ceptionem, & per Nativitatem; utrumque vi-
talem; ut ostendat eò spectare vitalem suum exortum, ut per illam & in illa peccator in-
veniat gratiae vitam, & hauriat animæ salu-
tem: tam facile & copiosè, quam facile &
copiosè hauritur aqua ex flumine aquas uber-
tum exundante, & omnibus ex prompto. Ho-
die aiebat S. Damas. s. 1. de Nativ. Virg. bodie mundi salus inchoavit. Deinde, præ-
clarè ostendit veterem illam Probaticam Piscinam, juxta illam arbitratur exortam Virgi-
nem; multò jam ex tunc feliciorum fuisse; nam ante semel quotannis Angelum Dei excipie-
bat, aquam turbantem, atque unum dumta-
xat valetudini restituentem. At vero nata jam prope illam Virgine Matre, cælestium viru-
tum copiosissimum agmen habet, Deigenitricem exortum sa-
lantiam, illam miraculorum abyssum, illum universo orbi medicinam afferentem fontem. Preme hoc postremum Mariæ elogium. Ante Mariæ exortum, salutis aqua erat veluti collectitia, clausa, & stagnans in illo Hebraeorum Populo; parcissime & quasi guttatum tem-
perat in anno ex aquis salus hauriebatur ab uno dumtaxat: aquatum penitè reliquæ Nationes laborabant. Adfuit tandem Virginis natalis dies, à quo lypmidissima gratiae fluente exundare cœperunt: tons five fluvius viventis aquæ adfuit perennis scaturiginis; ubertum effundens quod habet, & quasi viscera sua ul-
tri largiens liberaliter, non semel in anno, sed omni tempore, non uni, non paucis, sed universis, vel ipfis etiam malevolis gentili-
bus & barbaris: Universo orbi medicinam at-
tulit. Accedant supplices ad Mariam, & hau-
sient salutem à Domino.

2359 Hebraorum est traditio (cujus me-

Ante Mariæ tum copiosissimum agmen habet, Deigenitricem exortum sa-
lantiam, illam miraculorum abyssum, illum universo orbi medicinam afferentem fontem. Pre-
misse hoc postremum Mariæ elogium. Ante Mariæ exortum, salutis aqua erat veluti collectitia, clausa, & stagnans in illo Hebraeorum Populo; parcissime & quasi guttatum tem-
perat in anno ex aquis salus hauriebatur ab uno dumtaxat: aquatum penitè reliquæ Nationes laborabant. Adfuit tandem Virginis natalis dies, à quo lypmidissima gratiae fluente exundare cœperunt: tons five fluvius viventis aquæ adfuit perennis scaturiginis; ubertum effundens quod habet, & quasi viscera sua ul-
tri largiens liberaliter, non semel in anno, sed omni tempore, non uni, non paucis, sed universis, vel ipfis etiam malevolis gentili-
bus & barbaris: Universo orbi medicinam at-
tulit. Accedant supplices ad Mariam, & hau-
sient salutem à Domino.

2359 Hebraorum est traditio (cujus me-

Philo
Carpat.

minere Lyranus & Cornelius Num. 20. Gene- Fluvius di
brardus in Psal. 77. 19. & Mendoza in lib. Moys ex
1. Reg. c. 4. v. 11. Notatio. 12. Sect. 2. nu- rupe elec-
mero suo 6.) Fluvium illum copiosissimum è & conserva-
rupe elicitum, & Molæcæ virgæ percusso-
ne exundantem, atque Hebraeos comitantem
per deserta quoquem demigrarent, sive per
accivlia montium, sive per declivia vallium,
datum quidem, & conservatum meritum Ma-
riae sororis Moysis, & Aaronis. Quod ex eo
probant, quia deficiente Mariæ deficit aquæ
fluxus, ut videtur constare ex Num. 20. v. 1.
& 2. Hæc petra Horeb (ait R. Isaac) est il-
la Cades. Nempe puteus Marie, qui illus est
R. Isaac.

comitatus quadraginta annis: sic dictus, quo-
niam tot annis cum illis fuit Maria merito. Fi-
des sit penes Autores. Illud nobis inquietum,
ab exortu Mariæ Deigenitricis, quæ exun-
dans est gratiarum fluvius, & pelagus, imme-
nus tota Trinitas gloriæ, Filii persona car-
nis humanae substantiam. Singula cursim ex-
pendo. Etenim talis in Maria, vel à suo ex-
ortu, gratiarum omnium plenitudo, ut ipsa affatim impleta, quasi exundans fluvius in nos omnes effundat: Plena sibi, superplena nobis, aiebat idem Bernardus sermones de Aquædætu: habet enim Maria (addit S. Bonav. in Speculo c. 7.) plenitudinem gratiae inundati-
vam. Accedant ergo univerbi, accipiant de plenitudinis redundantia. Vengan todos por agua alrio de vida, que sale de Madre.

2360 Quod spectat Guillermus Abbas ad Ex Mariano
c. 4. Cant. v. 15. ubi de Deipara: Continet sibi flumine on-
abyssos vitæ; sed non ita continet sibi, ut non nes omnia
effundat & alii. Effundit hominibus in hac pe-
jutorum
regressione rivulos sanctitatis, donec & ipsi ema-
cives effecti inebrirentur ab ubertate domus ejus Gil. Abb.
&c. Certe omnes omnium gratiarum rivuli à
Maria in Justos defluxerunt. Neque ulla eis
sanctitatis prosperitas, quæ ab hoc copiosissimo totius sanctimonie flumine non redun-
daverit. Quod si rivuli cum essent, in flumina creverunt, profecto à pia erga Deiparam
devotione id factum Cant. 4. 13. Emissiones
tua paradisus malorum punicorum cum pomo-
rum fructibus. Et si emissiones appeller mune-
ra, quæ per Virginis manus ad nos veniunt:
placet hic Gilberti Abbatis mens, exsimians
s. 35. emissiones esse fluenta aquarum.
Quod Titelmanus est etiam placitum, in &
S. Bonaventura de Ecclesiast. Hierarchia 4.
p. ad finem, ubi ad institutum nostrum ita S. Bonav.
perspicue: Emissiones tua paradisus, &c. Si-
cuit enim Paradisus à se emittit flumina, &
fontes continuo emanantes, herbas & arbores,
fructificantes; sic Mater misericordie à se emit-
tit rivulos, & fontes gratiarum, quibus corda
arida infunduntur, & imbuntur, & fructus vir-
tutum, quibus affectiones illorum, quæ esuriunt
justitiam, fructuosis operibus nutriuntur. Ec-
ce emissiones, five divisiones aquarum, gratiarum
fontes, rivuli, & flumina, Mariæ do-
na sunt, ab illa emanant, ut à magno Para-
disi fonte, & flumine, in omnes Ecclesiæ
ordines.

2361 Deinde ex perenni hoc & copioso
flumine hauriat Angelus latitiam. Mariæ enim
exortus fluminis impetus est latifrons civi-
men impate-
tatem Dei. Ps. 45. 5. Continet sibi (addit
Guillelmus proximè relatus) abyssos immor-
taliū gaudiorum; effundit Angelis torrentem Guillem.
voluptatis. Et de ipsa Sophronius ait fer. de Sophron.
Affump. dedit calis gloriam, qua hilarefunt
Angeli. Inexhaustum gaudii pelagus, unica ma-
rioris obliteratio, appellatur a S. Damasco, Damas.
Orat de Assumptione Radix gaudii, à S. Nyf. S. Nyfia.
seno Orat. de Resurrectione, Latititia Angelo-
rum à S. Cyrillo Alexandro Hom. 6. contra S. Cyrillus.
Nestor.

Nestorium, Hymnus, & Hymnodia Angelo-
rum, à S. Ephrem de Laud. Virg. Tom. 3.
in prima lucis creatione Nativitatem Deipa-
rae præfigurata multi agnoscunt. Expende
quid de luce sacer predicet Historicus Ge-
nel. 1. Vedit Deus lucem, quod esset bona.
Hebraicè pro bona, est Job, id est, iuncta
bilaris, omnia implens laetitiae & gaudio. Ta-
lis Angelus Mariæ nativitas, ait S. Vincentius
Ferrar. scim. 1. de Nativ. Virg. Et vidit Deus
lucem quod esset bona: Ecce Nativitas Virgi-
nis Marie. Vedit, id est, vide fecit quod
esset bona: bona Angelis, quia per eam repa-
ratur eorum cathedre.

2362 Nec unum prius ex Mariæ natali An-
geli sunt gavisi; vel ab ipso mundi exordio,
tacitamente Virginem Deiparam, concipientes & versantes, in magno exitere gaudio.
Nam exinde, post malorum Angelorum ru-
nam, quæ Angelicæ naturæ & probro & tri-
stitia fuit; Deigenitrica previderunt exor-
tum, & conceperunt illam sanctam Virginem
in mentibus suis, per quem eorum ru-
na repararebant; & incepserunt tripudiare &
facere magnum festum; ut loquitur S. Vincentius
de Concept. B. Virginis. Vel Mariæ beata memoria, omni amanda-
tâ mortaliâ, Angelos exhilaravit. Quid
mirum? quandoquidem præ oculis habebant
puellam Deiparam quasi ad Dei latu enuri-
tam, omnia exhilarantem in frictuæ suave-
sillimè modulan. Adgaudiebat illi Deus, ad-
gaudebant Angeli, arridebant, & applande-
bant. Ipsamet Virgo testatur Psal. 8. 30. Cum
eo eram cuncta componentes & delectabam per sin-
gulos dies ludens coram eo, &c. Ex origi-
bus verbis: Eram in latere ejus nutrita, vel
apud eum nutrita; vel, eram apud eum mo-
dulans. Ego eram, cui adgaudiebat, cui blan-
de arridebat ipse, vel ridere faciens eum.

2363 Propterea Bernardus subdit; de plen-
itudine Mariæ accipiant universi; tota Tri-
nitas gloriam. Hinc præclara illa S. Cyrilli A-
xandrii vox, sic Marian salutantis: Salvae
Virgo, per quam sancta Trinitas in universo
orbe glorificatur, & adoratur. Glorificatur,
dum ab hominibus per Virginem cognosci-
tur: Patri enim eximia nata est Filia; Filio
Mater; Spiritui sancto Sponsa. Et certè,
quantus sit Deus sat is ignorat, qui bujus Vir-
ginis mentem non stupet, animum non miratur:
S. Chrysol. Bellè aiebat Chrysologus ferm. 140. Sic tota
Trinitas gloriam de plenitudine Mariæ acci-
pit; id est, notitiam claram cum laude.

2364 Subexit S. Bonaventura: Quia cor-
pus Redemptoris usque ad mortem passionibus
ipsum signa-
tim verbum verbum ad Mariam exundante vitæ fluvium,
vitæ hau-
ut ab illa accipiat carnis humanae substantiam.
fit è Maria.
Vix enim puerilla nostra formosissima nata pro-
ponitur, cum jam Mater Christi proclama-
tur: Marie, de qua natus est Jesus, qui vo-
catur Christus. Propterea tota cumulta graci-
tia concipitur & nascitur, qui paritura Dei. Fi-
lium: nam eis D. Christi Genitricem, est in
Maria veluti transcendale predicatum, quod
universa & singula in ea collata beneficia comi-
tatur, & vastissimum gratiarum pelagus transcendent.

2364 In principio creatu: Denuo cælum &
terram, & simil cum terra purissimum aquæ
elementum, ut fert communis Sanctorum &
Doctorum sententia. Et Spiritus Domini fereba-
tur super aquas. Genef. 1. In ipso aquarum na-
tus Dei tali jam Spiritus sanctus de illis singulariter
super aquas, sollicitatur; & prætè adest in similitudinem
P. Ildeph. de Flores in Eccles.

Ggg 2 Jea